

The Future is Female

'The Future is Female' in Parts Project is een tentoonstellingsconcept waarbij het werk van dertien vrouwelijke kunstenaars samen getoond wordt met speciaal door Twan Janssen geschreven teksten.

Door Hendrik van Leeuwen

De posters hingen zonder veel uitleg op straat. Het Weense publiek kon er moeilijk bezwaar tegen hebben. Wie kijkt niet graag naar een stel mooie meiden? Maar wat verbond ze? En waarom stond er niets bij? Geen merknaam van mode of make-up? Wie langer naar die opsomming van gezichten staarde, voelde misschien nattigheid, of

had de truc meteen door. Want Rosemarie Trockel – een wereldberoemde naam in de kunst – had de gezichten vrijwel symmetrisch gemaakt. Op de computer is dat een fluitje van een cent. 'Beauty', doopte ze haar project, in de verwachting dat het publiek daar wel een andere mening over zou hebben. Want wie is symmetrisch? En wat moeten we met onhaalbare schoonheidsidealen?

Twan Janssen geeft er gevoelig antwoord op, maar helaas wel iets te politiek correct. Hoe verrassend is het 'dat je mooi bent met al je imperfecties'? Niet alleen bij Rosemarie Trockel, maar bij dertien vrouwelijke kunstenaars van 'stevige statuur'. Zijn teksten, die bij Parts Project als gelijkwaardig commentaar aan de wand hangen, zijn behoorlijk dominant. Menig kunstwerk pakt bescheiden uit naast het leeswerk. Annemarie van Splunter is er niet blij mee. Jawel, het is fijn om een persoonlijke interpretatie van haar video te lezen, maar moet dat in het openbaar, voorbeeldig aan de muur? Ze heeft vooral bezwaar tegen de

'Want wie is symmetrisch? En wat moeten we met onhaalbare schoonheidsidealen?'

softe teneur. Haar video van kinderen die 's ochtends het gordijn openschuiven en de wereld binnenlaten, is veel concreter, vindt ze. Wat heeft die rituele handeling te maken met vrouwelijke en mannelijke kracht?

Het roer om

Met 'The Future is Female' zet Parts Project een punt achter de oorspronkelijke opzet. Alles draaide om de verzamelaar. Wat dreef hem in zijn verzameldrift? Wat fascineerde hem in een bepaalde kunstenaar? Cees van den Burg heeft er veel geld in gestoken, maar na tien tentoonstellingen is de pot met goud leeg. Hij had gehoopt op meer financiële participatie, maar aangezien dat niet is gebeurd, gaat het roer om. Vooralsnog staan er drie tentoonstellingen met een iets andere opzet gepland, daarna ligt alles open.

Francis Boeske, afkomstig uit de galeriewereld, is partner in crime. Met haar netwerk en ervaring was het mogelijk om vrouwelijke kunstenaars van naam tot medewerking te verleiden. De een staat wat hoger op de ladder dan de ander, maar stuk voor

stuk doen ze ertoe in het hedendaagse kunstcircuit. Dat is ook de grootste charme van deze tentoonstelling: who is who? And should I know her? Francis Boeske wil met deze tentoonstelling wel iets rechtzetten. Waarom staan vrouwen zo vaak op het tweede plan? Als we de zaken nou eens omdraaien en alle mannen een keer weren? Indachtig de Gorilla Girls, die al sinds de jaren tachtig aan de bel trekken, is actie nog steeds hard nodig: The Future is Female!

In het duet tussen Francis en Twan Janssen opereert zij stevig sturend op de achtergrond en vult hij de zachtere, contactuele rol in. Een mooie omdraaiing van het geijkte patroon. Al met al is het een bezienswaardige tentoonstelling geworden. Qua beeld iets te weinig body, maar wel plezierig vormgegeven en prikkelend.

'The Future is Female', t/m 15 juli, Parts Project, Tonsaintkade 49. Meer informatie: www.partsproject.nl